

**Позавѣдѣж** *м. св.* позавидую: Добро боговетѣ сѣщитѣ позавидѣхъ на пастыритѣ. *Т. 30.*

**Позагѣт(ну)вамъ** *м. дл.* намекаю: Истина, г. К. позагѣтва самъ тамъ за такива работи, но нерѣшително, неопредѣлено, като че се е боялъ да стѣпи на краката си. *Пс. 9—10 р. 143.* Освѣтъ това г. К. на двѣ-три мѣста ни поза(га)тнува, че и нѣкои отъ правителитѣ Български съчувствували на ереста. *ib. 144.*

**Позагладѣж** *м. св.* нѣсколько утолю (*юлодо*): Тѣй си позагладѣхъ гладостѣта, съ ястливитѣ трави и овошкы. *Х. II, 13.*

**Позадрѣж** *м. св.* трону, пристану: На тебъ сѣ фале лудо да младо, —, да те позадрѣѣ. *М. 382.*

**Позакѣчѣж** *м. св.* **Позакѣчамъ** **Позакѣчвамъ** *м. дл.* слегка задѣну, задѣваю: Но прѣди да смисли що е и какво е ето ти два куршума му минуватъ наблизу и го позакѣчватъ въ крака. *Л. Д. 1875 р. 150.* Това момчѣ много обича да са позакѣчва, ама ще си го искѣра нѣкой пѣтъ.

**Позакрѣѣж** *м. св.* прикрою: Кучето тури въ единъ жгѣлъ въ готварница-та и го позакрѣ съ една рогозска. *Л. Д. 1875 р. 151.*

**Позакрѣѣж** *м. св.* позаплачу: Щеше му са по нѣкога до работи занаятътъ си бутушарство, нѣ едва можеше да умѣри съ шилото и да позакрѣри нѣщо вѣтичко.

**Позакъснѣѣж** *м. св.* позапоздаю: Не трѣба, драгій мой да ми ся сѣрдишь, дѣто съмъ позакъснѣѣла. *Х. I, 89.*

**Позаливѣсамъ** *м. св.* наведу, покрою (чѣмъ), поолифю: Бакжренитѣ кръсчета и кандила, позаливосани отгорѣ съ малко живакъ, ставатъ на цѣло злато и сребро. *Зк. 53.*

**Позалишѣж** *м. св.* позайму чѣмъ либо: Азъ, като български писателъ обичамъ да си подѣрдора и да позалиша свѣтътъ съ незрѣли и съ некипѣли. *З. 242.*

**Позалѣѣж** *м. св.* 1) поразвлеку: Оттамъ везирятъ отива при царятъ, когото позалѣгалъ съ нѣкой прикаски. *Х. I, 79.* Златѣе! позиведи дѣцата малко навжнѣ да са позалѣжатъ *Ст. 8.* 2) нѣсколько утолю (*юлодо*): Мѣсто-то бѣше пълно съ различни овошкы и трѣвы, съ кой-то що-годѣ си позалѣгахъ глада. *Х. I, 161.*

**Позалюлѣвамъ** *м. дл.* покачиваю: Тихъ нощенъ вѣтрецъ сѣгисъ тогисъ позалюлѣва длѣгнести-тѣ зелени листи на мамулитѣ. *Зк. 140.*

**Позамѣж** *м. св.* позамедлю, позамѣшкаю: Робенсынтъ ся позамѣжъ малко нѣщо, като че мислеше що да отреди. *Р. А. 7.*—Позамѣжъ ми са главѣта отъ виното (*слегка вскружилась голова*).

**Позамѣж** *м. св.* поотойду немного: Тамамъ лудо позамѣжъ, Яна му сѣ шѣга подби. *М. 426.*